

*Nakonec
jsem uvěřila...*

Průběh Štěpánky...

Vzpomínám na dobu, kdy byl můj život pohádka. S partnerem jsme se nastěhovali do nového bytu a já zanedlouho zjistila, že čekáme rodinu. Můj život mi začal dávat větší smysl, byla jsem šťastná. Měla jsem pocit, že mám nejlepšího partnera na světě, který mi se vším pomáhal.

Jak strašně jsem se spletla, jsem zjistila až mnohem později. Narodilo se nám další dítě. Radosti vystřídaly starosti, problémy začaly přibývat. Všechny chyby jsem viděla pouze na sobě. Cítila jsem se neschopná.

Křik, výbuchy vzteku, nadávky a urážky se stávaly mojí každodenní realitou. Partner mě často ponižoval i před našimi dětmi, když jsem neudělala vše, jak si přál. Vyhržoval mi a vyhazoval mě z našeho bytu. Bála jsem se a snažila se dělat vše proto, aby byl doma klid. Cítila jsem se provinile za to, že je kvůli mně našťvaný. Kladla jsem si za vinu, že nejsem dost dobrá. Snažila jsem se všechnu svoji energii věnovat dětem a jemu. Čím dál tím více mě kontroloval, chtěl vědět kam jdu, s kým se mám setkat, komu píšu, s kým telefonuji. Postupně jsem se vzdala všech svých koníčků, uvěřila jsem, že doma mi bude nejlépe. Začal mě izolovat od mých kamarádek a blízkých, omezovala jsem kontakt s rodinou. Bála jsem se zůstat s rodiči o samotě, návštěvy u nich měl zcela pod kontrolou. Pokud jsem řekla něco nevhodného, či si jen náznakem postěžovala, doma jsem to schytala přílivem urážek. Nakonec jsem uvěřila jeho manipulaci a ponižování, že jsem úplně neschopná.

Po jednom z dalších agresivních výstupů partnera jsem vzala děti na hřiště, abych utekla a na chvíli se nadechla. Potkala jsem jednu ze svých dávných kamarádek, bránila jsem se tomu, ale nakonec jsem se jí s tím, co doma prožívám, svěřila. Dodala mi odvalu odejít. Díky ní jsem objevila PETRKLÍČ, o.p.s., azylový dům ve Veskách. Nikdy jsem o něm neslyšela. Bála jsem se zůstat s dětmi bez prostředků. Ještě větší strach jsem měla z reakce svého partnera. Ten krok jsem nakonec udělala. Velkou oporou mně a mým dětem na této nelehké cestě byly sociální pracovnice v PETRKLÍČi, jejich lidský přístup, podpora a profesionalita. Začátky byly těžké, partner pokračoval v manipulaci, přesvědčoval děti, rodinu i okolí, že nejsem dobrá máma. Stále jsem zažívala chvíle plné stresu, strachu a bezmoci. Podařilo se mi najít vlastní bydlení, vytvořit dětem klidný a bezpečný domov a nalézt zpět svoje ztracené sebevědomí a vnitřní klid.

Nedovol svému strachu,
aby ti zabránil uvěřit,
že můžeš žít život podle sebe!

Je ti to povědomé?

Nebo znáš někoho, komu by příběh Štěpánky mohl pomoci?

KONTAKTUJ NÁS:

PETRKLÍČ, o.p.s.,
azylový dům pro ženy a matky s dětmi
Na Krajině 44, 686 01 Uherské Hradiště -Vésky

572 503 675 / 774 730 176

petrklic.ops@seznam.cz

Více informací:

PETRKLÍČ

AZYLOVÝ DŮM
PRO ŽENY A MATKY S DĚTMI

www.petrklicuh.cz

www.facebook.com/petrklic.ops